

Communallove pag. 38, ogsaa anvendt et lignende System, nemlig Afstemning efter det Tal af Stattehemman, som enhver Grundbesidder har. Dette System er imidlertid saa aldeles afvigende fra, hvad vi hidtil her i Landet have været vant til, at jeg, som troer, at man i det Hele maa søge at slutte sig til det i ethvert Land Bestaaende, ingenlunde har drist mig til at foreslaae det, men jeg har dog troet at burde fremhæve, at det findes andre Steder, hvor man ellers har en udstrakt Valgret, thi det er Mangelen af en saadan Regulator for den udstrakte Valgret, som har foranlediget mig til de andre Hensyn, der ere tagne i Loven, for at søge at haandhæve den fornødne Bestændighed i de communale Beslutninger. Det er kun paa enkelte Punkter, navnlig i § 65, at der forekommer Noget, som ligner denne quantitative Afstemning.

Et af de Midler, hvorved man bedst kan virke til en fornuftig og hensigtsmæssig Communalbestyrelse, er naturligviis Statens Tilsynsmagt. Hidtil har Regjeringen havt en fuldstændig Overbestyrelse af de communale Anliggender; der er vel nogle af Anordningerne, hvori det benævnes Tilsyn, men det er i Virkeligheden en fuldstændig Overbestyrelse, hvilket Udtryk ogsaa bruges andre Steder. Saaledes findes i Anordningen 24de October 1837 § 1 Udtrykket „Cancelliet Overbestyrelse,“ og Indholdet af Anordningens Bestemmelser i §§ 17 og 26 viser bedst, at det er en fuldstændig Overbestyrelse. Det Samme er Tilfældet med Anordningen af 1ste Januar 1840 § 41, uagtet der i denne Anordnings § 1 bruges Ordet „Tilsyn“ og „Overtilsyn“. Ligeledes viser Anordningen af 13de August 1841 § 32 Nr. 1, at Collegierne havde en virkelig Overbestyrelse over de communale Anliggender. Dette falder nu naturligviis bort, men Statens Tilsyn bliver tilbage og fordrer sin Organisation. For desto kraftigere at kunne haandhæve dette Statens Tilsyn, er det vistnok det Rigtigste ikke at udstrække det videre, end det i og for sig er aldeles nødvendigt, og jeg troer, at det i Udkastet er gennemført i en saa ringe Udstrækning, som paa nogen Maade lader sig gjøre. Der er ved det Tilsyn, som fra Statens Side er

søgt gennemført i Udkastet, ikke stræbt at opnaae Andet, end at Communalforvaltningen skal foregaae overeensstemmende med Lovgivningen, og at de lovbestemte Regler for Communalforretningernes Gang skulle tagtages og opfyldes. Navnlig er det jo af Bigtighed, at Staten vaager over, at Communerne opfylde de Forpligtelser, som de have overtaget mod Staten selv, at de fyldestgjøre de Statsinteresser, som ved Lovgivningen ere paalagte dem, f. Ex. den Forpligtelse, at sørge for Fattigvæsenet, thi, naar det er paalagt Communerne at forsørge de Fattige paa de Steder, hvor disse ere forsørgelsesberettigede, saa er det Statens og Regjeringens Pligt at sørge for, at det skeer, og saaledes ogsaa i andre Forhold, hvor man ved en bestemt og udtrykkelig Lov paalægger Communerne visse Forpligtelser, maa der ogsaa finde det fornødne Tilsyn Sted med, at disse Forpligtelser opfyldes. Ligeledes gjælder dette, hvor Loven vil give udtrykkelige Bestemmelser om Forretningsordenen i de communale Raad, da maa der og drages Omsorg for, at disse Bestemmelser overholdes. En saadan lovbestemt Forretningsorden er netop til Beskyttelse for Minoriteterne i de paagjældende Raad, og afgiver en Control med Formanden. Netop naar Staten vil holde i sin Haand Indsættelse af Formændene, saa er det aldeles nødvendigt at have bestemte Forskrifter om Forretningsordenen, som de paa ingen Maade bør kunne overskride, for at forebygge den Vilkaarlighed, der ellers fra Formændenes Side kunde finde Sted. I sidste Niemed indeholder § 184 det Fornødne. Bestemmelserne om Communerens Forpligtelse til at opfylde det, som ved Lovgivningen er dem paalagt, indeholdes i Lovens § 181, og kommer forøvrigt igjen flere Steder ved de specielle communale Inddelinger. Der er endnu to Bestemmelser, som høre til denne Statens Overhøjhedsret over Communen; det er dem, der ere nævnte i §§ 186 og 187. Af dem gaaer den i § 186 ud paa, at, naar det Ansvar, som ved behørig Revision og Decision er paalagt vedkommende Forvaltningsraad, ikke bliver opfyldt, da skal vedkommende Ministerium træffe en Foranstaltning til, navnlig gennem vedkommende Overcommunalautoritet, at de fornødne Skridt foretages i saa Hens-